

# Α΄ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΙΩΑΝΝΟΥ

## Α ΙΩΑΝΝΟΥ 1

- A Ιω. 1,1 Ὅ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὃ ἀκηκόαμεν, ὃ ἐώρακαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ ἐθεασάμεθα καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν, περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς·
- A Ιω. 1,1 Δια τον Υἱόν και Λογον του Θεού, ο οποίος υπήρχε προαιωνίως, προ πάσης πνευματικής και υλικής δημιουργίας, τον οποίον ηκούσαμεν με τα αυτιά μας και τον είδαμεν καλά με τα ίδια μας τα μάτια, και είδαμε και ξαναείδαμε πολλές φορές, και αι χεῖρες μας εψηλάφησαν, δια τον ενυπόστατον Λογον, ο οποίος έχει προαιωνίως την ζωήν και μεταδίδει ζωήν.
- A Ιω. 1,2 καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἐώρακαμεν καὶ μαρτυροῦμεν καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἣτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν·
- A Ιω. 1,2 -Και αυτή η ενυπόστατος ζωή ἔλαβε την ανθρωπίνην φύσιν και εφανερώθη μεταξύ μας και την ἔχομεν ἰδει με τα μάτια μας και δίδομεν επίσημον μαρτυρίαν και σας αναγγέλλομεν την αιωνίαν ζωήν, που υπήρχε πάντοτε πλησίον του Πατρός και εφανερώθη εις ημᾶς τους Αποστόλους και πολλοὺς ἄλλους ανθρώπους.
- A Ιω. 1,3 ὃ ἐώρακαμεν καὶ ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν· καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- A Ιω. 1,3 Αυτόν, λοιπόν, που ἔχομεν ἰδει και ακοῦσει, και εἴμεθα κατὰ πάντα ἀξιόπιστοι μάρτυρες, κηρύττομεν εις σας, δια να ἔχετε μέσω του Χριστοῦ μαζή μας στενὸν σύνδεσμον και ενεργὸν συμμετοχήν. Αυτή δε η συμμετοχή και ο σύνδεσμος

μαζή μας είναι συμμετοχή, επικοινωνία και σύνδεσμος με τον Θεόν Πατέρα και με τον Υιόν αυτού, τον Ιησούν Χριστόν.

A Ιω. 1,4 καὶ ταῦτα γράφομεν ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾗ πεπληρωμένη.

A Ιω. 1,4 Και αυτά σας τα γράφομεν δια να είναι πλήρης και τελεία η χαρά μας, που πηγάζει από αυτήν ακριβώς την στενήν επικοινωνίαν με τον Θεόν, και μεταξύ μας.

A Ιω. 1,5 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ Θεὸς φῶς ἐστὶ καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία.

A Ιω. 1,5 Και αυτή είναι η υπόσχεσις, την οποίαν ἔχομεν ακούσει από αυτόν τον Υιόν και σας αναγγέλλομεν, ότι ο Θεός είναι φως, το απόλυτον φως της απείρου αγιότητος και πάσης τελειότητος και δεν υπάρχει εις αυτόν σκότος ούτε ίχνος σκότους, ουδεμία, ούτε η παραμικροτέρα, κηλὶς ατελείας.

A Ιω. 1,6 ἐὰν εἴπωμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατῶμεν, ψευδόμεθα καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν·

A Ιω. 1,6 Εάν, λοιπόν, εἴπωμεν ὅτι ἔχομεν στενόν σύνδεσμον και επικοινωνίαν με αυτόν, αλλά ζῶμεν μέσα στο σκοτάδι της αμαρτίας και της αγνοίας και ἔχομεν συμπεριφορὰν αμαρτωλήν, τότε ψευδόμεθα και οὐτε ἔχομεν ὡς φρόνημά μας την ἀλήθειαν οὐτε και την τηρούμεν.

A Ιω. 1,7 ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶμεν, ὡς αὐτός ἐστιν ἐν τῷ φωτὶ, κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων, καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας.

A Ιω. 1,7 Εάν ὁμως ζῶμεν και συμπεριφερόμεθα σύμφωνα με το φως της θείας ἀληθείας, ὅπως ζῇ και υπάρχει πάντοτε μέσα στο απόλυτον ηθικόν φως αὐτός οὗτος ο Θεός, τότε ἔχομεν στενήν σχέσιν και κοινωνίαν μεταξύ μας και το αἷμα του

- Ιησού Χριστού, του Υιού του, που εκύθη κατά την σταυρικήν θυσίαν, μας καθαρίζει από κάθε αμαρτίαν.
- A Ιω. 1,8 ἔὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανῶμεν καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν.
- A Ιω. 1,8 Εὰν εἴπωμεν, ὅτι δεν ἔχομεν αμαρτίαν, εξαπατῶμεν τους εαυτοὺς μας και η αλήθεια του Θεοῦ δεν υπάρχει μέσα μας.
- A Ιω. 1,9 ἔὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστὸς ἐστὶ καὶ δίκαιος, ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας καὶ καθάρσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας.
- A Ιω. 1,9 Εὰν ὁμως, με αυτογνωσίαν και συναίσθησιν της ενοχῆς μας, ὁμολογούμεν τας αμαρτίας μας, εἶναι ἀξιόπιστος ο Θεός, δια την τήρησιν της υποσχέσεώς του περί της ἀφέσεως των αμαρτιῶν μας, εἶναι δε και δίκαιος, ὥστε βάσει της θυσίας του Υιού του, να συγχωρήσῃ τας αμαρτίας μας και να μας καθάρσῃ ἀπὸ κάθε ἀδικίαν.
- A Ιω. 1,10 ἔὰν εἴπωμεν ὅτι οὐχ ἡμαρτήκαμεν, ψεύστην ποιοῦμεν αὐτόν, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν.
- A Ιω. 1,10 Εὰν εἴπωμεν, ὅτι δεν ἔχομεν αμαρτήσῃ, εἶναι ὡς εὰν να διαψεύδωμεν τον Θεόν (ο οποίος βεβαιώνει εἰς την Ἀγία Γραφήν ὅτι· Παντες ἐξέκλιναν, ἅμα ηἠκριώθησαν, οὐκ ἐστὶ ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἐστὶν ἕως ἐνός). Και ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ο λόγος και η αλήθεια του Θεοῦ δεν υπάρχει ἐντος ἡμῶν.

## A ΙΩΑΝΝΟΥ 2

- A Ιω. 2,1 Τεκνία μου, ταῦτα γράφω ὑμῖν ἵνα μὴ ἁμάρτητε· καὶ ἔὰν τις ἁμάρτη, παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν πατέρα, Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον·
- A Ιω. 2,1 Παιδάκιά μου, ἀγαπητά μου παιδιὰ, σας τα γράφω αὐτά, δια να ἀποφύγετε την αμαρτίαν. Εὰν ὁμως κανεῖς

παρασυρθή και αμαρτήση, ας μη απελπισθή κάτω από το βάρος της αμαρτίας. Διότι έχομεν πλησίον του ουρανίου Πατρός μεσίτην και συνήγορον απείρου αξίας, καθό απολύτως δίκαιον και αναμάρτητον, τον Ιησούν Χριστόν.

A Ιω. 2,2

καὶ αὐτὸς ἰλασμός ἐστι περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου.

A Ιω. 2,2

Και αὐτὸς με την λυτρωτικὴν του θυσίαν ἐξιλεώνει τον Θεόν δια της αμαρτίας μας· και ὄχι μόνον δια τας ἰδικὰ μας αμαρτίας, ἀλλὰ και δια τας αμαρτίας ὅλου του κόσμου (εφ' ὅσον ὅλος ο κόσμος ἠθέλε πιστεύσει εἰς αὐτόν).

A Ιω. 2,3

Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐγνώκαμεν αὐτόν, ἐὰν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν.

A Ιω. 2,3

Και δια τούτο ακριβῶς, διότι ἐθυσίσε τον εαυτὸν του, ἵνα ἡμεῖς λάβωμεν ἐξιλέωσιν των ἁματιῶν μας, γνωρίζομεν τον Χριστόν και συνδεόμεθα με αὐτόν. Ἀπὸ αὐτὴν δε την στενὴν γνωριμίαν και σχέσιν πληροφορούμεθα, ὅτι τον ἔχομεν γνωρίσει καλῶς, ἐὰν τηρούμεν τας ἐντολὰς του.

A Ιω. 2,4

ὁ λέγων, ἔγνωκα αὐτόν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ τηρῶν, ψεύστης ἐστί, καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν·

A Ιω. 2,4

Εκεῖνος που λέγει, ἔχω γνωρίσει πλέον και συνδεθὴ με τον Θεόν, ἀλλὰ δεν τηρεῖ τας ἐντολὰς αὐτοῦ, αὐτὸς εἶναι ψεύστης και δεν ὑπάρχει μέσα του ἡ ἀλήθεια.

A Ιω. 2,5

ὃς δ' ἂν τηρῇ αὐτοῦ τὸν λόγον, ἀληθῶς ἐν τούτῳ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ τετελείωται. ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ ἐσμεν.

A Ιω. 2,5

Εκεῖνος ὅμως που υπηρετεῖ το θέλημα του Χριστοῦ, αἰσθάνεται και ἔχει βεβαίαν την πληροφορίαν, ὅτι πράγματι ἡ ἀγάπη του Θεοῦ ὑπάρχει πλήρης και τελεία μέσα του. Κατ' αὐτόν δε τον τρόπον και γνωρίζομεν, ὅτι εἴμεθα ἠγνωμένοι με αὐτόν.

- A Ιω. 2,6      ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν ὀφείλει, καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησε, καὶ αὐτὸς οὕτω περιπατεῖν.
- A Ιω. 2,6      Εκείνος που λέγει, ὅτι μένει και ζη εν τω Χριστῷ, ἔχει καθήκον να ζη και φέρεται, ὅπως ἐζησε και συμπεριφέρθη μεταξύ μας ο Χριστός.
- A Ιω. 2,7      Ἀδελφοί, οὐκ ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ἀλλ' ἐντολὴν παλαιάν, ἣν εἶχετε ἀπ' ἀρχῆς· ἡ ἐντολή ἡ παλαιά ἐστίν ὁ λόγος ὃν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς.
- A Ιω. 2,7      Αδελφοί, δεν σας γράφω νέαν, ἀγνωστον εντολήν, ἀλλ' ἐντολήν παλαιάν, την οποίαν ἔχετε ακούσει ἀπὸ την αρχήν, που ἐπιστεύσατε και ἐπιστρέψατε πρὸς τον Χριστόν. Και η ἐντολή αὐτή ἡ παλαιά εἶναι το κήρυγμα του Ευαγγελίου, που ἔχετε ακούσει ἐξ ἀρχῆς, και το οποίον εἶναι κήρυγμα ἀγάπης.
- A Ιω. 2,8      πάλιν ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ὃ ἐστίν ἀληθὲς ἐν αὐτῷ καὶ ἐν ὑμῖν, ὅτι ἡ σκοτία παράγεται καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη φαίνει.
- A Ιω. 2,8      Ἀλλὰ πάλιν την παλαιάν ἐντολήν σας την γράφω τώρα και ὡς νέαν, ὅπως και πράγματι εἶναι. Και αὐτὸ φαίνεται τόσον δια του Ἰησοῦ Χριστοῦ, ο οποίος την ἐδίδαξε και την ἐφήρμοσε στον τέλειον βαθμόν, φαίνται και ἀπὸ σας, που την ἐφαρμόζετε μεταξύ σας. Αὐτή δε ἡ ἀγάπη δε τα λαμπρά της ἀποτελέσματα μας πληροφορεῖ, ὅτι το σκότος της πλάνης και της ἀμαρτίας παρέρχεται, το δε ἀληθινὸν φῶς της γνώσεως και της ἀρετῆς φωτίζει τώρα τον κόσμον.
- A Ιω. 2,9      ὁ λέγων ἐν τῷ φωτὶ εἶναι, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν ἕως ἄρτι.
- A Ιω. 2,9      Εκείνος ὅμως που λέγει, ὅτι υπάρχει και ζη μέσα εις αὐτὸ το φῶς, ἀλλὰ μισεῖ τον ἀδελφὸν του, αὐτὸς μέχρι της ὥρας που εὐρίσκεται μέσα εις μίαν τέτοια καταστάση ζη ὄχι στο φῶς, ἀλλὰ μέσα στο σκοτάδι.
- A Ιω. 2,10      ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ φωτὶ μένει, καὶ

σκάνδαλον ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν·

A Ιω. 2,10

Εξ αντιθέτου, εκείνος που αγαπά ειλικρινῶς τον αδελφόν του, αυτός μένει πράγματι και ζη στο φως του Χριστού και ούτε σκάνδαλον γίνεται αυτός δια τον άλλον ούτε ο ίδιος σκανδαλίζεται και πικραίνεται εκ μέρους των άλλων.

A Ιω. 2,11

ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶ καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ, καὶ οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει, ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλωσε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.

A Ιω. 2,11

Οποῖος ὁμῶς μισεῖ τὸν ἀδελφὸν του, εὐρίσκεται μέσα στο σκοτάδι, φέρεται δε και ενεργεῖ κατὰ τρόπον σκοτεινόν και αμαρτωλόν, και δεν γνωρίζει που πηγαίνει, ἀλλὰ σαν τυφλὸς περιπλανάται, διότι το σκότος της αμαρτωλῆς ζωῆς ἔχει τυφλώσει τα μάτια της ψυχῆς του.

A Ιω. 2,12

Γράφω ὑμῖν, τέκνια, ὅτι ἀφένονται ὑμῖν αἱ ἁμαρτίαι διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

A Ιω. 2,12

Παιδάκια μου, ἀγαπητά μου παιδιά, σας γράφω αὐτά σαν πιστοὶ Χριστιανοὶ που εἰσθε, ἔχουν συγχωρηθῆαι ἁμαρτίαι σας δια της πίστεώς σας στο ὄνομα του Ἰησοῦ Χριστοῦ.

A Ιω. 2,13

γράφω ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς.  
γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι νενικήκατε τὸν πονηρόν.  
ἔγραψα ὑμῖν, παιδιά, ὅτι ἐγνώκατε τὸν πατέρα.

A Ιω. 2,13

Γράφω εἰς σας, τοὺς προωδευμένους χριστιανούς, που δια την ηλικίαν και την χριστιανικὴν σας ζωὴν σας ταιριάζει να λέγεσθε πατέρες, διότι ἔχετε γνωρίσει καλὰ τον προ πάσης ἀρχῆς αἰώνιον λόγον του Θεοῦ. Γράφω εἰς σας, νέοι, διότι ἔχετε νικήσει τον πονηρόν στους διαφόρους πειρασμούς, που σας ἔχει φέρει. Εχω γράψει εἰς σας παιδιά μου, διότι ἐγνωρίσατε τὸν Θεὸν Πατέρα, ὅχι μόνον ἀπὸ την θεωρητικὴν διδασκαλίαν, ἀλλὰ και ἀπὸ την προσωπικὴν σας δια της πίστεως και της ἀρετῆς πείραν.

A Ιω. 2,14

ἔγραψα ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς.  
ἔγραψα ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι ἰσχυροὶ ἐστε καὶ ὁ λόγος

- τοῦ Θεοῦ ἐν ὑμῖν μένει καὶ νενικήκατε τὸν πονηρόν.
- A Ιω. 2,14 Σας ἐγράψα, πατέρες, διότι ἔχετε γνωρίσει τον προαιώνιον Λογον του Θεοῦ, τον Χριστόν. Σας ἐγράψα, νέοι, διότι εἰσθε ισχυροὶ εἰς την πνευματικὴν ζωὴν καὶ ο λόγος του Θεοῦ μένει μέσα σας καὶ καρποφορεῖ καὶ ἔχετε νικήσει τον πονηρόν.
- A Ιω. 2,15 μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ. ἐὰν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ πατρὸς ἐν αὐτῷ·
- A Ιω. 2,15 Μὴ ἀγαπάτε τον αμαρτωλὸν κόσμον οὔτε τας ματαίας ἀπολαύσεις καὶ τας αμαρτωλὰς τέρψεις, που υπάρχουν στον κόσμον καὶ αἱ ὁποῖαι χωρίζουν τον ἄνθρωπον ἀπὸ τον Θεόν. Εἰς κανεῖς ἀγαπᾷ τον κόσμον της αμαρτίας, ἡ ἀγάπη του Θεοῦ Πατρὸς, δεν ὑπάρχει μέσα του.
- A Ιω. 2,16 ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἡ ἀλαζονεία τοῦ βίου, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πατρὸς, ἀλλ' ἐκ τοῦ κόσμου ἐστὶ.
- A Ιω. 2,16 Διότι κάθε τι που ὑπάρχει μέσα στον μακρὰν του Θεοῦ κόσμον, ὅπως παραδείγματος χάριν εἶναι ἡ διεφθαρμένη σαρκικὴ ἐπιθυμία, ἡ αμαρτωλὴ ἐπιθυμία που εἰσέρχεται εἰς την καρδίαν ἀπὸ τα ἀπρόσεκτα μάτια καὶ ἡ ἀλαζονεία του βίου, αὐτὰ δεν εἶναι ἀπὸ τον Θεόν καὶ Πατέρα, ἀλλὰ προέρχονται ἀπὸ τον αμαρτωλὸν κόσμον.
- A Ιω. 2,17 καὶ ὁ κόσμος παράγεται καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ· ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
- A Ιω. 2,17 Καὶ ὁ μάταιος καὶ αμαρτωλὸς αὐτὸς κόσμος παρέρχεται, ὅπως καὶ ἡ ἐπιθυμία που γεννοῦν αἱ προκλητικαὶ τέρψεις. Εκείνος ὅμως που τηρεῖ τὸ θέλημα του Θεοῦ ἔχει την αἰώνιον ζωὴν καὶ μένει αἰωνίως κοντὰ στον Θεόν.
- A Ιω. 2,18 Παιδιά, ἐσχάτη ὥρα ἐστὶ, καὶ καθὼς ἠκούσατε ὅτι ὁ ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ γεγόνασιν· ὅθεν γινώσκουμεν ὅτι ἐσχάτη ὥρα ἐστίν.

- A Ιω. 2,18      Παιδιά μου, τελευταία και κρίσιμος είναι η σημερινή εποχή. Και καθώς έχετε ακούσει από την διδασκαλία των Αποστόλων, ότι ο αντίχριστος έρχεται· και τώρα πολλοί αντίχριστοι, πλανεμένοι και αιρετικοί, όργανα του αντιχρίστου έχουν έλθει. Από αυτό, λοιπόν, μανθάνομεν, ότι είναι κρίσιμος η εποχή μας.
- A Ιω. 2,19      έξ ήμῶν ἐξῆλθον, ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ήμῶν· εἰ γάρ ἦσαν ἐξ ήμῶν, μεμενήκεισαν ἂν μεθ' ήμῶν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι οὐκ εἰσὶ πάντες ἐξ ήμῶν.
- A Ιω. 2,19      Αυτοί δε οι αντίχριστοι από ημάς τους Χριστιανούς εβγήκαν και απεμακρύνθησαν από την Εκκλησία. Αλλά δεν ήσαν πράγματι από ημάς, δεν υπήρξαν ποτέ γνήσιοι και άδολοι Χριστιανοί, διότι εάν ήσαν από ημάς, αληθινά πιστοί στον Χριστόν, θα είχαν μείνει μαζί μας. Κιβδηλοι όμως καθώς ήσαν, εξέκοψαν και απεμακρύνθησαν από την Εκκλησία του Χριστού, δια να φανερωθούν ότι δεν ήσαν όλοι τους από ημάς.
- A Ιω. 2,20      καὶ ὑμεῖς χρίσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἁγίου, καὶ οἴδατε πάντα.
- A Ιω. 2,20      Αυτήν άλλως τε την γνώσιν και διάκρισιν την έχετε και σεις. Σεις έχετε πράγματι πάρει κατά την ώραν του βαπτίσματος σας πνευματικόν χρίσμα, από τον άγιον, τον Ιησούν Χριστόν. Και με τον φωτισμόν αυτόν του Πνεύματος γνωρίζετε όλα τα αναφερόμενα εις την σωτηρίαν (και ημπορείτε να διακρίνετε την πλάνην και την αίρεσιν).
- A Ιω. 2,21      οὐκ ἔγραψα ὑμῖν ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ὅτι οἴδατε αὐτήν, καὶ ὅτι πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ ἔστι.
- A Ιω. 2,21      Τα παρά πάνω σας τα έφρασα όχι διότι δεν γνωρίζετε την αλήθειαν, αλλ' αντιθέτως, διότι την γνωρίζετε και διότι κανένα ψεύδος δεν προέρχεται ποτέ από την αλήθειαν.
- A Ιω. 2,22      τίς ἐστὶν ὁ ψεύστης εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ὁ Χριστός; οὗτός ἐστιν ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρνούμενος τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν.

- A Ιω. 2,22 Ποίος δε είναι ο ψεύτης, παρά μόνον εκείνος που αρνείται, ότι ο Ιησούς είναι ο ενανθρωπήσας Υιός του Θεού, ο Χριστός; Αυτός είναι πράγματι ο αντίχριστος και ο οπαδός του αντιχρίστου, αυτός που αρνείται τον Θεόν Πατέρα και τον ενανθρωπήσαντα Υιόν.
- A Ιω. 2,23 πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν υἱὸν οὐδὲ τὸν πατέρα ἔχει.
- A Ιω. 2,23 Καθένας που αρνείται τον Υιόν και δεν τον δέχεται ως τον σαρκωθέντα Λογον και λυτρωτήν του κόσμου, δεν ἔχει ούτε κι τον Πατέρα.
- A Ιω. 2,24 Ὑμεῖς οὖν ὃ ἠκούσατε ἀπ’ ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μενέτω. ἐὰν ἐν ὑμῖν μείνη ὃ ἀπ’ ἀρχῆς ἠκούσατε, καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ υἱῷ καὶ ἐν τῷ πατρὶ μενεῖτε.
- A Ιω. 2,24 Σεις, λοιπόν, αυτό που ἔχετε ακούσει από την αρχήν της επιστροφῆς σας προς τον Χριστόν, κρατήσατέ το καλά ώστε να μένη ἔντος σας. Εάν δε μείνη μέσα σας αυτό που απ' αρχῆς ἔχετε ακούσει, και σεις τότε θα μένετε εν τῷ Υἱῷ και εν τῷ Πατρὶ εις στενὴν σχέσιν και κοινωνίαν.
- A Ιω. 2,25 καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία ἣν αὐτὸς ἐπηγγείλατο ἡμῖν, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.
- A Ιω. 2,25 Και αὕτη είναι η υπόσχεσις, την οποίαν ο ἴδιος ο Χριστός μας υποσχέθη, η ζωὴ δηλαδή η αἰώνιος, η τελεία και ακατάλυτος ἔνωσίς μας και κοινωνία με τον Θεόν.
- A Ιω. 2,26 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν περὶ τῶν πλανώντων ὑμᾶς.
- A Ιω. 2,26 Αυτὰ ἔκρινα να σας γάψω δι' εκείνους, που προσπαθοῦν να σας παραπλανήσουν με τας αιρετικὰς των διδασκαλίας.
- A Ιω. 2,27 καὶ ὑμεῖς, τὸ χρίσμα ὃ ἐλάβετε ἀπ’ αὐτοῦ, ἐν ὑμῖν μένει, καὶ οὐ χρειαν ἔχετε ἵνα τις διδάσκη ὑμᾶς, ἀλλ’ ὡς τὸ αὐτὸ χρίσμα διδάσκει ὑμᾶς περὶ πάντων, καὶ ἀληθές ἐστι καὶ οὐκ ἔστι ψεῦδος, καὶ καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς μενεῖτε ἐν αὐτῷ.
- A Ιω. 2,27 Και σεις ἔχετε το πνευματικόν χρίσμα, το Ἅγιον Πνεῦμα με τας δωρεὰς του που ἐλάβετε ἀπὸ τον Χριστόν και μένει

μέσα σας. Και δι' αυτό δεν έχετε ανάγκην να σας διδάξη κανένας άνθρωπος, αλλ' όπως αυτό τούτο το πνευματικόν χρίσμα σας διδάσκει για όλα, και κάθε τι που διδάσκει είναι απολύτως αληθινόν και δεν είναι ψευδές, και καθώς εξ αρχής σας έχει διδάξει, έτσι πρέπει να μένετε εν τω Χριστώ και να κρατήτε την αλήθειαν, που το Πνεύμα σας έχει αποκαλύψει.

A Ιω. 2,28 Καὶ νῦν, τέκνιά, μένετε ἐν αὐτῷ, ἵνα ὅταν φανερωθῇ ἔχωμεν παρρησίαν καὶ μὴ αἰσχυνοῦμεν ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ.

A Ιω. 2,28 Και τώρα, λοιπόν, παιδιά μου, μένετε σταθεροί και ηνωμένοι με τον Χριστόν, ώστε, όταν κατά την Δευτέραν Παρουσίαν του φανερωθῇ ενδόξως, να ἔχωμεν θάρρος απέναντί του και να μη εντροπιασθώμεν (αποφεύγοντες αυτόν), ἐνεκα αμαρτίας και ἐνόχης, κατά την Δευτέραν του Παρουσίαν.

A Ιω. 2,29 ἐὰν εἰδῇτε ὅτι δίκαιός ἐστι, γινώσκετε ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην ἐξ αὐτοῦ γεγέννηται.

A Ιω. 2,29 Εφ' όσον δε ξεύρετε καλά, ότι ο Χριστός είναι δίκαιος, γνωρίζετε επίσης από την προσωπικήν σας πείραν ότι καθένας, ο οποίος εφαρμόζει την δικαιοσύνην εις την ζωήν του, έχει γεννηθῇ και αναγεννηθῇ από αυτόν.

### A ΙΩΑΝΝΟΥ 3

A Ιω. 3,1 Ἴδετε ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ πατήρ ἵνα τέκνα Θεοῦ κληθῶμεν. διὰ τοῦτο ὁ κόσμος οὐ γινώσκει ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν.

A Ιω. 3,1 Ιδέτε πόσον πλουσίαν και θαυμαστήν αγάπην μας έχει δώσει ο Πατήρ, ώστε να ονομασθώμεν τέκνα του Θεού. Δια τούτο ο κόσμος δεν μας κατανοεί, διότι δεν εγνώρισε και

δεν κατενόησεν τον Θεόν, προς τον οποίον, καθό τέκνα του, ομοιάζομεν.

A Ιω. 3,2 Ἀγαπητοί, νῦν τέκνα Θεοῦ ἐσμεν, καὶ οὐπω ἐφανερώθη τί ἐσόμεθα· οἶδαμεν δὲ ὅτι ἐάν φανερωθῇ, ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα, ὅτι ὁψόμεθα αὐτὸν καθὼς ἐστι.

A Ιω. 3,2 Ἀγαπητοί, τώρα εἴμεθα τέκνα του Θεοῦ, ἀλλ' ἀκόμη δεν ἔχει φανερωθῇ τι θα εἴμεθα στο μέλλον. Γνωρίζομεν ὅμως ὅτι ὅταν ο Χριστὸς φανερωθῇ με ὅλην αὐτοῦ την δόξαν, θα γίνωμεν καὶ ἡμεῖς ὅμοιοι με αὐτὸν κατὰ την δόξαν, διότι θα τον ἴδωμεν ὅπως εἶναι εἰς ὅλην του την θείαν δόξαν, ἡ ὁποία θα εἶναι καὶ ἰδική μας δόξα.

A Ιω. 3,3 καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐπ' αὐτῷ ἀγνίζει ἑαυτὸν, καθὼς ἐκεῖνος ἀγνός ἐστι.

A Ιω. 3,3 Καὶ ὁ καθένας που ἔχει καὶ κρατεῖ σφικτὰ αὐτὴν την ἐλπίδα στον Χριστόν, καθαρίζει καὶ κρατεῖ τον εἰσὶν αὐτοῦ ἀγνόν ἀπὸ κάθε αμαρτίαν, ὅπως καὶ ἐκεῖνος εἶναι ὁ ἀπόλυτα καθαρὸς καὶ ἅγιος.

A Ιω. 3,4 Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ, καὶ ἡ ἀμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία.

A Ιω. 3,4 Καθένας, ὁ ὁποῖος πράττει τὴν αμαρτίαν, διαπράττει καὶ τὴν παρανομίαν, διότι καταπατεῖ τὸν νόμον του Θεοῦ. Καὶ ἡ ἀμαρτία εἶναι καταπάτησις του θείου Νομου.

A Ιω. 3,5 καὶ οἶδατε ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερώθη ἵνα τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἄρῃ, καὶ ἀμαρτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστι.

A Ιω. 3,5 Γνωρίζετε δε, ὅτι ὁ Χριστὸς ἐφανερώθη ὡς ἄνθρωπος εἰς τὴν γῆν, δια να πάρῃ ἐπάνω του καὶ ἐξαλείψῃ τὰς αμαρτίας μας, καὶ ἀμαρτίας δεν ὑπάρχει καμμιὰ εἰς αὐτόν, διότι εἶναι ἅγιος καὶ ἀπολύτως ἀναμάρτητος.

A Ιω. 3,6 πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων οὐχ ἀμαρτάνει· πᾶς ὁ ἀμαρτάνων οὐχ ἑώρακεν αὐτόν οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν.

A Ιω. 3,6 Καθένας που ἔχει κοινωνίαν με αὐτόν καὶ μένει ἐν τῇ κοινωνίᾳ με αὐτόν, δεν ἀμαρτάνει. Καθένας ὅμως που

αμαρτάνει, δεν τον έχει αισθανθή με τα μάτια της ψυχής του και δεν τον έχει γνωρίσει ως Θεόν και λυτρωτήν του.

A Ιω. 3,7 Τεκνία, μηδεὶς πλανάτω ὑμᾶς· ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην δίκαιός ἐστι, καθὼς ἐκεῖνος δίκαιός ἐστιν·

A Ιω. 3,7 Αγαπητά μου παιδιά, ας μη σας παραπλανᾷ και σας εξαπατᾷ κανεὶς με παραπλανητικὰς και δολίας διδασκαλίας. Εκείνος που τηρεῖ δικαιοσύνην και ἔχει βίον ἐνάρετον, εἶναι δίκαιος, ὅπως και ο Κυριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι δίκαιος.

A Ιω. 3,8 ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστίν, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ διάβολος ἁμαρτάνει. εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου.

A Ιω. 3,8 Εκείνος που επιμένει να πράττῃ τὴν ἁμαρτίαν εἶναι ἀπὸ τὸν διάβολον, διότι ο διάβολος ἐξ ἀρχῆς με πείσμα ἐναντίον τοῦ Θεοῦ ἁμαρτάνει. Δι' αὐτὸν δε τὸν σκοπὸν ο Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἐφανερώθη ὡς ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς, δια να καταλύσῃ και καταστρέψῃ ἐντελῶς τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου.

A Ιω. 3,9 Πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ ἁμαρτίαν οὐ ποιεῖ, ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει· καὶ οὐ δύναται ἁμαρτάνειν, ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται.

A Ιω. 3,9 Καθένας που ἔχει γεννηθῇ ἀπὸ τὸν Θεόν, δεν πράττει τὴν ἁμαρτίαν, διότι ἔχει μέσα του ὡς μόνιμον κατάστασιν τὴν νέαν ζωὴν, που του ἔχει μεταδώσει και φυτεύσει ο Θεός. Και ἓνας τέτοιος ἄνθρωπος, που ἔχει δώσει οριστικῶς τὴν θέλησίν του στὸν Θεόν και τὴν ἀρετὴν, εἶναι ἠθικῶς ἀδύνατον να ἁμαρτάνῃ, διότι ἔχει ἀναγεννηθῇ, ἔχει ἀποκτήσει τὸ καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ.

A Ιω. 3,10 ἐν τούτῳ φανερά ἐστὶ τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου. πᾶς ὁ μὴ ποιῶν δικαιοσύνην οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

A Ιω. 3,10 Και εἰς αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ σημεῖον εἶναι φανερά και ξεχωρίζουν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ και τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου.

Καθένας δηλαδή που δεν ζη βίον ενάρετον, δεν είναι από τον Θεόν, δεν έχει πατέρα τον Θεόν, όπως επίσης και εκείνος που δεν αγαπά τον αδελφόν του.

A Ιω. 3,11 ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγγελία ἣν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους,

A Ιω. 3,11 Διότι αὕτη εἶναι ἡ θεμελιώδης καὶ σπουδαιότατη ἐντολή, τὴν ὁποίαν ἔχετε ἀκούσει ἀπὸ τὴν ἀρχὴν που ἐπιστεύσατε στὸν Χριστόν, τὸ νὰ ἀγαπῶμεν ὁ ἓνας τὸν ἄλλον.

A Ιω. 3,12 οὐ καθὼς Κάϊν ἐκ τοῦ πονηροῦ ἦν καὶ ἔσφαξε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ χάριν τίνος ἔσφαξεν αὐτόν; ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἦν, τὰ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δίκαια.

A Ιω. 3,12 Καὶ νὰ μὴ ὁμοιάζωμεν με τὸν Κάϊν, ὁ ὁποῖος ἔσφαξε κατὰ τὸν πλέον σκληρὸν καὶ ἀπάνθρωπον τρόπον τὸν ἀδελφόν του. Καὶ διατί τὸν ἔσφαξε; Διότι τὰ ἰδικὰ του ἔργα ἦσαν πονηρὰ, ἐνῶ τὰ ἔργα τοῦ ἀδελφοῦ του ἦσαν δίκαια. (Κατὰ κανόνα δε ὁ μοχθηρὸς καὶ κακὸς μισεῖ, θανασίμως τὸν δίκαιον).

A Ιω. 3,13 Μὴ θαυμάζετε, ἀδελφοί μου, εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος.

A Ιω. 3,13 Μὴν ἀπορεῖτε, λοιπόν, ἀδελφοί μου, εἰ σὰς μισή ὁ κόσμος.

A Ιω. 3,14 ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι μεταβεβήκαμεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν, ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς· ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν μένει ἐν τῷ θανάτῳ.

A Ιω. 3,14 Ἡμεῖς γνωρίζομεν καλὰ ὅτι ἔχομεν μεταβῆ ἀπὸ τὸν πνευματικὸν θάνατον εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ αἰωνίαν ζωὴν, διότι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς. Εκείνος ὅμως που δὲν ἀγαπά τὸν ἀδελφὸν μένει εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ πνευματικοῦ θανάτου.

A Ιω. 3,15 πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀνθρωποκτόνος ἐστί, καὶ οἶδατε ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος οὐκ ἔχει ζωὴν αἰώνιον ἐν ἑαυτῷ μένουσαν.

A Ιω. 3,15 Καθένας που μισεῖ τὸν ἀδελφὸν του, εἶναι φονιάς, (διότι τὸ

μίσος εμπνέει τον φόβον και τον όλεθρον του μισουμένου).  
Και γνωρίζετε καλά, ότι κάθε φονιάς δεν έχει ζωήν αιώνιον,  
η οποία να μένη μέσα του ως μόνιμος κατάστασις.

A Ιω. 3,16      ἐν τούτῳ ἐγνώκαμεν τὴν ἀγάπην ὅτι ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν  
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθηκε· καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπὲρ τῶν  
ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς τιθέναι.

A Ιω. 3,16      Εχομεν δε γνωρίσει ποία ακριβώς είναι η αγάπη με αυτό, με  
το ότι δηλαδή ο Χριστός, από άπειρον αγάπην κινούμενος,  
παρέδωκε την ζωήν του στον σταυρικόν θάνατον προς  
χάριν ημών. Ετσι επομένως και ημεῖς ἔχομεν υποχρέωσιν,  
σύμφωνα με το παράδειγμά του, να θυσιάζωμεν και την  
ζωήν μας υπέρ των αδελφών μας (και όχι όπως ο Καῖν να  
αφαιρούμεν την ζωήν των η καθ' οιανδήποτε τρόπον να  
αδικούμεν αυτούς).

A Ιω. 3,17      ὃς δ' ἂν ἔχη τὸν βίον τοῦ κόσμου καὶ θεωρῇ τὸν  
ἀδελφὸν αὐτοῦ χρεῖαν ἔχοντα καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα  
αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μένει ἐν  
αὐτῷ;

A Ιω. 3,17      Οποῖος ὁμως ἔχει τα αγαθά του κόσμου (που κάμνουν  
άνετον την ζωήν) και βλέπει τον αδελφόν του να ἔχη  
ανάγκην, κλείσει δε τα σπλάγχνα του και μείνει αναισθητος  
εις την δυστυχίαν εκείνου, πως είναι δυνατόν η αγάπη του  
Θεοῦ να μένη μέσα του;

A Ιω. 3,18      Τεκνία μου, μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ μηδὲ τῇ γλώσσῃ, ἀλλ'  
ἐν ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ.

A Ιω. 3,18      Αγαπημένα μου παιδιὰ, ας μη αγαπώμεν με τα λόγια μόνον  
και με την γλώσσαν, ἀλλ' ας αγαπώμεν με τα ἔργα της  
καλωσύνης και με την ειλικρίνειάν που επιβάλλει ο Θεός.

A Ιω. 3,19      καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμέν, καὶ  
ἔμπροσθεν αὐτοῦ πείσομεν τὰς καρδίας ἡμῶν,

A Ιω. 3,19      Και με αυτό, δηλαδή με την ειλικρινή αγάπην και  
αγαθοεργίαν, γνωρίζομεν ότι καταγόμεθα από την

αλήθειαν, από τον Θεόν, ο οποίος είναι η αλήθεια. Επειδή δε τοιαύτην έχομεν την καταγωγήν και αγωνιζόμεθα να ασκούμεν την αγάπην, θα πείσωμεν και θα ειρηνεύσωμεν τας συνειδήσεις μας, ενώπιον του Θεού, ότι ορθώς πράττομεν.

A Ιω. 3,20 ὅτι ἐὰν καταγινώσκη ἡμῶν ἡ καρδία, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ Θεὸς τῆς καρδίας ἡμῶν καὶ γινώσκει πάντα.

A Ιω. 3,20 Εάν όμως μας κατηγορή η συνείδησις, ότι με τα λόγια μόνον αγαπώμεν τον αδελφόν, πολύ περισσότερον θα μας κατηγορήση ο Θεός, ο οποίος είναι βέβαια απείρως ανώτερος από την συνείδησίν μας και γνωρίζει πλήρως και τελείως, καλύτερα από αυτήν, τα πάντα.

A Ιω. 3,21 ἀγαπητοί, ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκη ἡμῶν παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν,

A Ιω. 3,21 Αγαπητοί, εάν η συνείδησίς μας δεν μας κατηγορή, τότε έχομεν θάρρος προς τον Θεόν,

A Ιω. 3,22 καὶ ὁ ἐὰν αἰτῶμεν λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν.

A Ιω. 3,22 και ο,τιδήποτε και αν του ζητούμεν, το λαμβάνομεν από αυτόν, διότι τηρούμεν τας εντολάς του και πράττομεν αυτά, που του είναι ευάρεστα. Και γινόμεθα έτσι τέκνα των ευλογιών του.

A Ιω. 3,23 καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους καθὼς ἔδωκεν ἐντολήν.

A Ιω. 3,23 Λοιπόν αυτή είναι η θεμελιώδης και σπουδαιότατη εντολή του, να πιστεύωμεν δηλαδή στο όνομα του Υιού του, Ιησού Χριστού, και να αγαπώμεν με ειλικρίνεια ο ένας τον άλλον σύμφωνα με την εντολήν της αγάπης που μας έδωσεν ο Χριστός.

A Ιω. 3,24 καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτός

έν αὐτῷ. καὶ έν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει έν ήμῖν, έκ τοῦ Πνεύματος οὗ ήμῖν ἔδωκεν.

A Ιω. 3,24

Και εκείνος, που τηρεί τας εντολάς του Θεού, μένει στον Θεόν και ο Θεός μένει εις αυτόν. Και με αυτόν ακριβώς τον τρόπον έχομεν βεβαίαν την πληροφορίαν της συνειδήσεως, και γνωρίζομεν οτι ο Θεός μένει μέσα μας, από το Πνεύμα που μας έχει δώσει και το οποίον μας πληροφορεῖ δια την κοινωνίαν και ενότητα μας με τον Θεόν.

#### A ΙΩΑΝΝΟΥ 4

A Ιω. 4,1

Ἀγαπητοί, μή παντί πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα εἰ έκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν, ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον.

A Ιω. 4,1

Αγαπητοί, μη δίδετε εμπιστοσύνην εις κάθε πνεύμα ανθρώπων, αλλά να εξετάζετε τους ανθρώπους, που διαβεβαιώνουν ὅτι ἔχουν Πνεύμα Θεού και πνευματικά χαρίσματα, εἴαν πράγματι εἶναι από τον Θεόν, διότι πολλοί ψευδοπροφήται ἔχουν βγη στον κόσμον.

A Ιω. 4,2

έν τούτῳ γινώσκετε τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν έν σαρκὶ ἐληλυθότα, έκ τοῦ Θεοῦ ἔστι·

A Ιω. 4,2

Ημπορεῖτε δε να ξεχωρίζετε και να γνωρίζετε το Πνεύμα του Θεού με τούτο το κριτήριον· κάθε δηλαδή άνθρωπος που παρουσιάζεται ὅτι ἔχει Πνεύμα Θεού, εἴαν ὁμολογή αδιστάκτως και πιστεύη, ὅτι ο Ιησοῦς Χριστός ἔλαβε σάρκα και ἦλθεν ως Θεάνθρωπος λυτρωτής εις την γην, εἶναι πράγματι εκ του Θεού.

A Ιω. 4,3

καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ μή ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν έν σαρκὶ ἐληλυθότα, έκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔστι· καὶ τοῦτό ἐστι τὸ τοῦ ἀντιχρίστου ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν έν

τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη.

A Ιω. 4,3

Και κάθε άνθρωπος, που ισχυρίζεται, ότι εμπνέεται από το Πνεύμα, δεν ομολογεί όμως, ότι ο Ιησούς Χριστός ήλθεν εκ του ουρανού και έλαβε σάρκα ανθρωπίνην, αυτός δεν είναι από τον Θεόν. Και αυτό ακριβώς, το να αρνήται κανείς την ενανθρώπησην του Υιού του Θεού, είναι το κήρυγμα του αντιχρίστου, περί του οποίου έχετε ακούσει ότι πρόκειται να έλθῃ.

A Ιω. 4,4

Ἑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστε, τέκνία, καὶ νενικήκατε αὐτούς, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ.

A Ιω. 4,4

Και τώρα ευρίσκεται στον κόσμο εκπροσωπούμενος από τους αιρετικούς και τους ψευδοδιδασκάλους. Σεις, όμως, αγαπητά μου παιδιά, είσθε από τον Θεόν και έχετε νικήσει τους αιρετικούς, τους προδρόμους αυτούς του αντιχρίστου, διότι είναι μεγαλύτερος ο Θεός, που ευρίσκεται μέσα σας, που σας φωτίζει και σας ενισχύει, παρά ο σατανάς, που ενεργεί μέσα στον σκληρόν και αμετανόητον κόσμο.

A Ιω. 4,5

αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσὶ· διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσι καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει.

A Ιω. 4,5

Αυτοί οι ψευδοπροφήται προέρχονται από τον αμαρτωλόν κόσμο. Δια τούτο και ομιλούν σύμφωνα με τας αμαρτωλάς αντιλήψεις και διαθέσστου κόσμου και ο κόσμος τους ακούει και τους προσέχει.

A Ιω. 4,6

ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν· ὁ γινώσκων τὸν Θεὸν ἀκούει ἡμῶν. ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἀκούει ἡμῶν. ἐκ τούτου γινώσκομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης.

A Ιω. 4,6

Ημεῖς όμως, οι απόστολοι και οι κήρυκες του Ευαγγελίου, είμεθα εκ του Θεού και εμπνεόμεθα από αυτόν. Εκείνος δε που έχει γνωρίσει και πιστεύσει στον Θεόν, μας ακούει με προθυμίαν και προσοχήν. Οποιος όμως δεν προέρχεται από τον Θεόν, δεν μας ακούει και δεν δέχεται το κήρυγμά μας. Με αυτό δε το κριτήριον γνωρίζομεν και ξεχωρίζομεν το

Πνεῦμα της αληθείας, και το πνεῦμα του διαβόλου, που οδηγεί εις την πλάνην.

A Ιω. 4,7 Ἀγαπητοί, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶ, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται καὶ γινώσκει τὸν Θεόν.

A Ιω. 4,7 Ἀγαπητοί, ας ἀγαπῶμεν ὁ ἓνας τὸν ἄλλον, διότι ἡ ἀγάπη προέρχεται ἐκ τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀγάπη. Καὶ καθένας που ἀγαπᾷ με εὐδικρύνειαν τοὺς ἄλλους, ἔχει γεννηθῆ ἀπὸ τὸν Θεόν, ζῇ ἐν τῷ Θεῷ καὶ ὡς ἐκ τούτου γνωρίζει τὸν Θεόν.

A Ιω. 4,8 ὁ μὴ ἀγαπῶν οὐκ ἔγνω τὸν Θεόν, ὅτι ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν.

A Ιω. 4,8 Εκείνος ὅμως που δεν ἔχει αὐτὴν τὴν ἀγάπην, δεν ἐγνώρισε ποτὲ τὸν Θεόν, διότι ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη καὶ ἡ πηγὴ τῆς ἀγάπης.

A Ιω. 4,9 ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέσταλκεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσμον ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ.

A Ιω. 4,9 Εφανερώθη δε ἐν μέσῳ ἡμῶν αὐτὴ ἡ ἀπειρος ἀγάπη τοῦ Θεοῦ με τούτο τὸ μέγα γεγονός· με τὸ ὅτι δηλαδὴ ὁ Θεὸς ἐστείλε τὸν μονογενῆ τοῦ Υἱὸν στὸν κόσμον, δια να ἀποκτήσωμεν ἡμεῖς οἱ ἀμαρτωλοὶ ἄνθρωποι με τὴν θυσίαν ἐκείνου τὴν αἰωνίαν ζωὴν.

A Ιω. 4,10 ἐν τούτῳ ἐστὶν ἡ ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν τὸν Θεόν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ ἀπέστειλε τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἰλασμόν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν.

A Ιω. 4,10 Καὶ στούτο ἀκριβῶς συνίσταται καὶ φαίνεται ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, στὸ ὅτι δεν εἴμεθα ἡμεῖς, που πρῶτοι ἠγαπήσαμεν τὸν Θεόν, ἀλλ' στὸ ὅτι αὐτὸς ἡμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς καὶ ἐνόχους μας ἠγάπησε καὶ ἐστείλε τὸν Υἱὸν του, δια να προσφέρῃ τὸν εαυτὸν τοῦ λυτρωτικῆς θυσίας ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν μας καὶ να μας συμφιλιώσῃ με τὸν Θεόν.

A Ιω. 4,11 Ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς

ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν.

A Ιω. 4,11

Αγαπητοί, εἰς κατ' αὐτὸν τὸν θαυμαστὸν τρόπον μας ἠγάπησεν ὁ Θεός, ἔχομεν καὶ ἡμεῖς υποχρέωσιν νὰ ἀγαπῶμεν ὁ ἓνας τὸν ἄλλον.

A Ιω. 4,12

Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται· εἰς ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν.

A Ιω. 4,12

Τὸν Θεὸν κανεὶς ποτὲ ἕως τῶρα δὲν ἔχει ἰδεῖ καὶ γνωρίσει εἰς ὅλην τὴν τελειότητα. Εἰς ὅμως ἀγαπῶμεν ὁ ἓνας τὸν ἄλλον, τότε ὁ ἀόρατος καὶ ἀκατάληπτος Θεὸς μένει ἐντὸς ἡμῶν καὶ ἡ ἀπειρος ἀγάπη τοῦ παραμένει πλήρης καὶ τελεία μέσα μας.

A Ιω. 4,13

ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν.

A Ιω. 4,13

Με τούτο τὸ γεγονὸς γνωρίζομεν, ὅτι μένομεν μέσα στὸν Θεὸν καὶ ὁ Θεὸς μένει ἐντὸς ἡμῶν, με τὸ ὅτι μας ἔχει δώσει ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ κατέστησε τὸν εαυτὸν μας κατοικίαν ἰδικήν τοῦ.

A Ιω. 4,14

Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν υἱὸν σωτήρα τοῦ κόσμου.

A Ιω. 4,14

Καὶ ἡμεῖς οἱ Απόστολοι εἶδαμεν με τὰ ἴδια μας τὰ μάτια καὶ σαν αὐτόπται μάρτυρες διαβεβαιώνομεν, ὅτι ὁ Θεὸς Πατὴρ ἀπὸ τὴν ἀπειρον πρὸς ἡμᾶς ἀγάπην τοῦ κινούμενος ἐστεῖλε τὸν Υἱὸν τοῦ σωτήρα τοῦ κόσμου.

A Ιω. 4,15

ὅς ἂν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ.

A Ιω. 4,15

Ὅποιος, λοιπὸν ὁμολογήσῃ με καθαρὰν καὶ ἀκλόνητον πίστιν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ σαρκωθεὶς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς μένει ἐντὸς αὐτοῦ καὶ αὐτὸς μένει ἐν τῷ Θεῷ.

A Ιω. 4,16

καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ Θεῷ μένει καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

- A Ιω. 4,16 Και ημεῖς ἀπὸ ὅσα εἶδαμεν καὶ ηκούσαμεν καὶ ἐδοκιμάσαμεν ἐκ πείρας, ἔχομεν γνωρίσει καὶ ἔχομεν πιστεύσει εἰς αὐτὴν τὴν ἀγάπην, τὴν ὁποῖαν ἔχει πρὸς ἡμᾶς ὁ Θεός. Ὁ Θεός ἐστὶν ἡ ἀγάπη καὶ ἡ πηγὴ τῆς ἀγάπης καὶ ὅποιος μένει εἰς αὐτὴν τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἀσκεῖ δια τῶν ἔργων, μένει ἐν τῷ Θεῷ καὶ ὁ Θεός μένει ἐν αὐτῷ.
- A Ιω. 4,17 Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα παρρησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστι, καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ.
- A Ιω. 4,17 Τούτο δε εἶναι τὸ σημεῖον καὶ ἡ ἀπόδειξις, ὅτι ἡ ἀγάπη μας ἔχει ολοκληρωθῇ καὶ φθάσει στὸν τέλειον βαθμόν, το να ἔχωμεν θάρρος καὶ να περιμένωμεν ἀφοβοὶ τὴν μεγάλην ἐκείνην ἡμέραν τῆς Κρίσεως. Διότι με τὴν ἀγάπην γινόμεθα ὅμοιοι πρὸς Εκείνον, που ὑπάρχει τώρα στοὺς οὐρανοὺς πλήρης ἀγάπης, ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι γεμάτοι ἀγάπην ζῶμεν καὶ ευρισκόμεθα ἀκόμη ἀνάμεσα στὸν αμαρτωλὸν κόσμον.
- A Ιω. 4,18 φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει, ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ.
- A Ιω. 4,18 Φόβος ἐνώπιον τοῦ κριτοῦ καὶ τῆς κρίσεως δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου, που ἀγαπᾷ, ἀλλ' ἡ τελεία κατὰ Θεὸν ἀγάπη βγάζει ἔξω ἀπὸ τὴν ψυχὴν καὶ διώχνει τὸν φόβον. Διότι ὁ φόβος προϋποθέτει τὴν τιμωρίαν ἐξ αἰτίας τῆς ἐνοχῆς. Καὶ ἐκεῖνος που φοβεῖται ἐξ αἰτίας τῆς ἐνοχῆς του, εἶναι φανερόν ὅτι δὲν ἔχει προχωρήσει καὶ δὲν ἔχει γίνῃ τέλειος εἰς τὴν ἀγάπην.
- A Ιω. 4,19 Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτόν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς.
- A Ιω. 4,19 Οἱ ἡμεῖς οἱ πιστοὶ ἀγαπῶμεν τὸν Θεόν, ἐπειδὴ ἔχομεν γνωρίσει καὶ αἰσθανθῇ βαθειά, ὅτι αὐτὸς πρῶτος μας ἔχει ἀγαπήσει.
- A Ιω. 4,20 ἐάν τις εἴπῃ ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν

ἀδελφὸν ὃν ἐώρακε, τὸν Θεὸν ὃν οὐχ ἐώρακε πῶς  
δύναται ἀγαπᾶν;

A Ιω. 4,20 Εἰς ὅσον κανεῖς πῃ ὅτι ἀγαπᾷς τὸν Θεὸν καὶ συγχρόνως  
μισῇ τὸν ἀδελφόν σου, εἶναι ψεῦστης. Διότι ἐκεῖνος που δεν  
ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφόν σου, τὸν ὁποῖον εἶδε καὶ βλέπει κάθε  
ἡμέραν, πῶς εἶναι δυνατόν να ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, τὸν ὁποῖον  
ποτέ δεν ἔχει ἰδεῖ.

A Ιω. 4,21 καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ  
ἀγαπῶν τὸν Θεὸν ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ.

A Ιω. 4,21 Καὶ αὐτὴν τὴν ἐντολὴν ἔχομεν παρὰ αὐτόν· ἐκεῖνος  
που ἀγαπᾷ τὸν Θεόν να ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφόν σου.

## A ΙΩΑΝΝΟΥ 5

A Ιω. 5,1 Πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστός, ἐκ τοῦ  
Θεοῦ γεγέννηται, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα  
ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ.

A Ιω. 5,1 Καθένας που ἔχει τὴν ἀληθινὴν καὶ ἐνεργὸν πίστιν, ὅτι ὁ  
Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός, ὁ Θεάνθρωπος λυτρωτής, ἔχει  
γεννηθῇ πνευματικῶς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ καθένας που ἀγαπᾷ  
τὸν Θεόν, ὁ ὁποῖος τὸν ἔχει γεννήσει πνευματικῶς, ἀγαπᾷ  
καὶ τὸν ἀδελφόν σου, που ἔχει γεννηθῇ ἀπὸ τοῦ ἰδίου Θεοῦ  
Πατέρα.

A Ιω. 5,2 ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ,  
ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ  
τηρῶμεν.

A Ιω. 5,2 Με τούτο ἐδὼ το γεγονός γνωρίζουμεν, ὅτι ἀγαπῶμεν  
εἰλικρινῶς τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν ἀγαπῶμεν τὸν Θεόν με  
ὅλην μας τὴν δύναμιν καὶ αγωνιζόμεθα να τηροῦμεν τὰς  
ἐντολὰς σου.

A Ιω. 5,3 αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς

- A Ιω. 5,3 αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν, Διότι αὕτη εἶναι ἡ πρὸς τὸν Θεὸν εὐλικρινὴς ἀγάπη, νὰ τηροῦμεν τὰς ἐντολάς του καὶ αἱ ἐντολαὶ του δὲν εἶναι καταθλιπτικά καὶ ἀκατόρθωτοι.
- A Ιω. 5,4 ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν.
- A Ιω. 5,4 Διότι καθένας, που ἔχει ἀναγεννηθῇ ἀπὸ τὸν Θεόν, νικά τὸν ἀμαρτωλὸν κόσμον, ὁ ὁποῖος παρεμβάλλει δυσκολίας εἰς τὴν τήρησιν τοῦ θείου θελήματος. Καὶ αὕτη εἶναι ἡ νίκη, ἡ ὁποία ἐνίκησε τὸν κόσμον τῆς ἀμαρτίας, ἡ πίστις ἡμῶν, (ἡ ὁποία καταλύει τὴν ἀμαρτίαν καὶ ὁδηγεῖ στὸν δρόμον τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ζωῆς).
- A Ιω. 5,5 τίς ἐστὶν ὁ νικῶν τὸν κόσμον εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ;
- A Ιω. 5,5 Ποιὸς δὲ εἶναι ἐκεῖνος, που νικά πράγματι τὸν κόσμον τῶν ἀπατηλῶν τέρψεων καὶ ἀμαρτιῶν, παρὰ μόνον ἐκεῖνος, που ἀδίστακτα πιστεύει, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, που ἐνηνθρώπησε διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων;
- A Ιω. 5,6 Οὗτός ἐστιν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος, Ἰησοῦς Χριστός· οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον, ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ τῷ αἵματι· καὶ τὸ Πνεῦμά ἐστὶ τὸ μαρτυροῦν, ὅτι τὸ Πνεῦμά ἐστὶν ἡ ἀλήθεια.
- A Ιω. 5,6 Αὐτός ἐστιν ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, που ἦλθε εἰς τὴν γῆν ὡς ἄνθρωπος καὶ ἀπεδείχθη ὡς Μεσσίας διὰ τοῦ βαπτίσματος στὸ ὕδωρ τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου ἐμαρτυρήθη ἀπὸ τὸν Πατέρα ὡς Υἱὸς τοῦ ἀγαπητοῦ καὶ διὰ τοῦ αἵματός του, που προσέφερε ὡς θυσίαν πρὸς τὸν Θεόν διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν. Καὶ δὲν ἀπεδείχθη Μεσσίας διὰ τοῦ βαπτίσματος μόνον, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ αἵματός του, που ἔχυσε ὡς θυσίαν ἐπάνω στὸν σταυρόν. Ἀλλὰ καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα εἶναι ἐκεῖνο, που μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ ἡ μαρτυρία αὕτη εἶναι ἀπολύτως ἀληθινή, διότι

το Πνεύμα το Άγιον είναι αυτή αυτή η αλήθεια.

A Ιω. 5,7 ὅτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ Πατήρ, ὁ Λόγος καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, καὶ οὗτοι οἱ τρεῖς ἓν εἰσι·

A Ιω. 5,7 Διότι τρεις είναι εκείνοι, οι οποίοι μαρτυρούν στον ουρανόν και λέγουν πάντοτε την απόλυτον και καθαρὰν αλήθειαν, ο Πατήρ, ο Λογος και το Άγιον Πνεύμα. Και αυτοί οι τρεις είναι ένα, διότι ἔχουν την αυτήν φύσιν και ουσίαν.

A Ιω. 5,8 καὶ τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῇ γῇ, τὸ Πνεῦμα καὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὸ αἷμα, καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἓν εἰσιν.

A Ιω. 5,8 Και τρεις είναι εκείνοι, που μαρτυρούν κάτω εις την γην· το Άγιον Πνεύμα με τας προφητείας και αποκαλύψεις, το βάπτισμα του Χριστού στο ὕδωρ του Ιορδάνου και το αἷμα του Χριστού, που ἐχύθη κατά την σταυρικὴν θυσίαν. Και τα τρία αυτά μαρτυρούν δια το ένα και το αυτό γεγονός, δια τον Ιησοῦν Χριστόν ως Θεάνθρωπον λυτρωτήν.

A Ιω. 5,9 εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ μείζων ἐστίν· ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ ἣν μεμαρτύρηκε περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

A Ιω. 5,9 Εὰν δε δεχώμεθα ως αληθινήν την μαρτυρίαν των ἀνθρώπων, οι οποίοι ως ἄνθρωποι πιθανόν και να πλανώνται, ἀκόμη περισσότερον και χωρὶς κανένα δισταγμόν πρέπει να δεχθώμεν την μαρτυρίαν του Θεοῦ, ἐπειδὴ αὕτη εἶναι ἀσυγκρίτως ἀνωτέρα ἀπὸ την μαρτυρίαν των ἀνθρώπων· διότι η παρὰ πάνω μαρτυρία εἶναι η ἀπολύτως ἀξιόπιστος μαρτυρία του Θεοῦ, την οποίαν ἔχει δώσει, κατά τον πλέον ἐπίσημον τρόπον περὶ του Υἱοῦ του.

A Ιω. 5,10 ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν αὐτῷ· ὁ μὴ πιστεύων τῷ Θεῷ ψεύστην πεποίηκεν αὐτόν, ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ Θεὸς περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

A Ιω. 5,10 Εκείνος δε που πιστεύει ἀδίστακτα στον Υἱόν του Θεοῦ, ἔχει

αυτήν την μαρτυρίαν μέσα του, επικυρωμένην και από την προσωπικήν του πείραν ως πιστού Χριστιανού. Εκείνος όμως που δεν πιστεύει στον Θεόν, είναι σαν να έχη κάμει αυτόν ψεύστην και ανάξιον εμπιστοσύνης, διότι δεν έχει πιστεύσει εις την επίσηνον μαρτυρίαν, την οποίαν έχει δώσει ο Θεός περί του Υιού του.

A Ιω. 5,11 καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεός, καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστίν.

A Ιω. 5,11 Και αυτή είναι η μεγάλη μαρτυρία του Θεού, ότι αυτός ἔδωκεν εις ημᾶς τους πιστούς ζωὴν αἰώνιον. Και αυτή η αἰώνιος και μακαρία ζωὴ ὑπάρχει στον Υἱόν του και μεταδίδεται δια του Υιού του εις ὅσους πιστεύουν εις αυτόν.

A Ιω. 5,12 ὁ ἔχων τὸν υἱὸν ἔχει τὴν ζωὴν· ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει.

A Ιω. 5,12 Διότι πράγματι εκείνος που ἔχει εις την καρδίαν του τον Υἱόν και εἶναι ενωμένος με αυτόν δια της πίστεως, ἔχει την μαρτυρίαν και την αιωνίαν ζωὴν. Εκείνος όμως που δεν ἔχει μέσα του τον Υἱόν του Θεού, δεν ἔχει την αιωνίαν ζωὴν.

A Ιω. 5,13 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ἵνα εἰδῆτε ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔχετε, καὶ ἵνα πιστεύητε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

A Ιω. 5,13 Εγραψα αὐτά εις σας, που πιστεύετε με ὅλην σας την καρδίαν στο ὄνομα του Υιού του Θεού, δια να γνωρίσετε καλά, ὅτι ἔχετε αιωνίαν ζωὴν και δια να πιστεύσετε ἀκόμη περισσότερο και σταθερότερον στο ὄνομα του Υιού του Θεού.

A Ιω. 5,14 καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ παρρησία ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτόν, ὅτι ἐάν τι αἰτῶμεθα κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, ἀκούει ἡμῶν.

A Ιω. 5,14 Και αυτή η πίστις εἶναι το θάρρος και η παρρησία, που ἔχομεν προς τον Θεόν, που εκδηλώνεται και στο γεγονός, ὅτι εἴαν του ζητούμεν κάτι σύμφωνον προς το θέλημά του, ἀκούει την προσευχήν μας και εκπληρώνει το αἶτημά μας.

A Ιω. 5,15 καὶ ἐὰν οἶδαμεν ὅτι ἀκούει ἡμῶν ὁ ἂν αἰτῶμεθα,

οἶδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτήματα ἃ ῥητήκαμεν παρ' αὐτοῦ.

A Ιω. 5,15      Και εφ' ὅσον γνωρίζομεν καλὰ και εἰμεθα βέβαιοι ὅτι μας ακούει εις ο,τι ηθέλαμεν ζητήσει ἀπὸ αὐτόν, γνωρίζομεν ἐπίσης καλὰ, ὅτι ἔχομεν και τα αιτήματα που εξητήσαμεν ἀπὸ αὐτόν δια της προσευχῆς (εφ' ὅσον βέβαια αὐτὰ εἶναι σύμφωνα με το ἅγιον θέλημα του).

A Ιω. 5,16      Ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα ἁμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσῃ, καὶ δώσῃ αὐτῷ ζωὴν, τοῖς ἁμαρτάνουσι μὴ πρὸς θάνατον. ἔστιν ἁμαρτία πρὸς θάνατον· οὐ περὶ ἐκείνης λέγω ἵνα ἐρωτήσῃ.

A Ιω. 5,16      Εἰάν κανεῖς ἴδῃ τὸν ἀδελφόν του να διαπράττῃ ἁμαρτίαν, η οποία δεν φέρει πνευματικὸν θάνατον, θα ζητήσῃ ἀπὸ τὸν Θεὸν δια της προσευχῆς και θα δώσῃ ο Θεὸς εις αὐτόν ζωὴν· δηλαδή θα δώσῃ ἄφεσιν και ζωὴν, εις ἐκείνους που περιπίπτουν εις μη θανάσιμα ἁμαρτήματα. Υπάρχει ἁμαρτία, η οποία οδηγεῖ πρὸς τὸν πνευματικὸν θάνατον· δεν λέγω και δεν προτρέπω να παρακαλέσῃ κανεῖς τὸν Θεὸν δια τὴν θανάσιμον και αθεράπευτον πλέον αὐτὴν ἁμαρτίαν.

A Ιω. 5,17      πᾶσα ἀδικία ἁμαρτία ἐστὶ· καὶ ἔστιν ἁμαρτία οὐ πρὸς θάνατον.

A Ιω. 5,17      Καθε ἀδικία, και η πλέον μικρὰ παράβασις τοῦ θείου θελήματος, εἶναι ἁμαρτία. Ἀλλ' ὑπάρχει και ἁμαρτία, που οδηγεῖ πρὸς τὸν πνευματικὸν θάνατον.

A Ιω. 5,18      Οἶδαμεν ὅτι πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐχ ἁμαρτάνει, ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Θεοῦ τηρεῖ ἑαυτόν, καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ ἅπτεται αὐτοῦ.

A Ιω. 5,18      Γνωρίζομεν δε καλὰ, ὅτι καθένας που ἔχει ἀναγεννηθῇ ἀπὸ τὸν Θεόν, αγωνίζεται επιτυχῶς κατὰ της ἁμαρτίας και δεν ἁμαρτάνει. Ἀλλὰ προφυλάσσει τὸν εαυτόν του ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν ἐκεῖνος, που ἔχει ἀναγεννηθῇ ἀπὸ τὸν Θεόν, και ο πονηρὸς δεν τὸν θίγει οὔτε και ἔχει καμμίαν ἐξουσίαν

επάνω εις αυτόν.

A Ιω. 5,19 οἶδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν, καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κέϊται.

A Ιω. 5,19 Εχομεν βεβαίαν την πληροφορίαν της συνειδήσεως ὅτι ημεῖς οἱ πιστοὶ εἴμεθα ἀπὸ τον Θεόν, ενώ ἐξ αντιθέτου ὅλοι οἱ μακράν του Θεοῦ, οἱ ἄνθρωποι του αμαρτωλοῦ κόσμου, εἶναι βυθισμένοι μέσα εις την πονηρίαν και ευρίσκονται κάτω ἀπὸ την εξουσίαν του πονηροῦ.

A Ιω. 5,20 οἶδαμεν δὲ ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦκει καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν ἵνα γινώσκωμεν τὸν ἀληθινόν· καὶ ἐσμεν ἐν τῷ ἀληθινῷ, ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ. οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς Θεὸς καὶ ζωὴ αἰώνιος.

A Ιω. 5,20 Γνωρίζομεν δε καλά, ὅτι ο Υἱὸς του Θεοῦ ἔχει ἔλθει και μας ἔδωσε νουν φωτισμένον και ικανόν να γνωρίζωμεν τον αληθινόν Θεόν. Εἴμεθα δε και ζώμεν μέσα στον αληθινόν Θεόν, δια του Υιού του, του Ἰησοῦ Χριστοῦ. Και αὐτός, ο Ἰησοῦς Χριστός, εἶναι ο αληθινός Θεός, και η αἰώνιος ζωὴ και η ανεξάντλητος πηγὴ της αἰωνίας ζωῆς.

A Ιω. 5,21 Τεκνία, φυλάξατε ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν εἰδώλων· ἀμήν.

A Ιω. 5,21 Παιδιά μου, αγαπημένα μου παιδιά, προφυλάξτε τον εαυτὸν σας ἀπὸ τα διάφορα εἰδῶλα του αμαρτωλοῦ και ἀπίστου κόσμου. Ἀμήν.